

عنوان مقاله:

نگرشی بر علل ساختاری بی ثباتی صادرات غیر نفتی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، دوره 13، شماره 51 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ابراهیم رضائی - عضو هیات علمی مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی

محمدرضا سعدی - عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی

فرشاد شکری - کارشناس ارشد اقتصاد

خلاصه مقاله:

امروزه افزایش مزمن کسری تراز بازرگانی یکی از دلایل مهم بی ثبات تر شدن کل اقتصاد کلان یک کشور در کنار سایر شاخص های موثر بر این امر است. روشن است، کسری تراز تجاری می تواند ریشه در عدم ثبات در صادرات کالاها و خدمات داشته باشد. براساس این، در این تحقیق بر آن شدیم تا در دوره ۱۳۸۷-۱۳۵۰، ضمن بررسی مفهوم بی ثباتی صادرات غیر نفتی، مهم ترین عوامل شکل دهنده آن را مورد بررسی قرار دهیم. برای انجام این امر، ابتدا بهترین شاخص از شاخص های مختلف نشان دهنده بی ثباتی انتخاب و شاخص های تمرکز کالایی و جغرافیایی محاسبه و سپس، با استفاده از روش آزمون کرانه های پسران (۲۰۰۱)، روابط بلندمدت بین متغیرها بررسی شده است. در مرحله بعد، با استفاده از روش تفکیک واریانس زین و لی (۲۰۰۸)، به تحلیل تاثیر صادرات گروه های کالایی مختلف و همچنین گروه کشورهای مختلف بر بی ثباتی صادرات پرداخته شده است. نتایج نشان می دهد، عواملی مانند تمرکز کالایی، تمرکز جغرافیایی و بی ثباتی صادرات نفتی و صادرات گروه کالاهای صنعتی بیشترین نقش را در بی ثباتی صادرات غیر نفتی در ایران در دوره یادشده، داشته اند. همچنین عمده بی ثباتی صادرات از بازار گروه کشورهای عضو اوپک است.

کلمات کلیدی:

صادرات غیرنفتی، تمرکز جغرافیایی، تمرکز کالایی، تفکیک واریانس، آزمون کرانه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407053>

